

anden æret Taler, Rigsdagsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds (S. Hage), sagde: den Private bør ved Rigsdagens Hjælp kunne komme til sin Ret. Alle disse Talere synes mig at være gaaede ud fra den Forudsætning, at den private Mand i et Tilfælde som dette ikke kunde komme til sin Ret, ikke kunde komme til at nyde den Understøttelse, den Sikkerhed, der tilkommer ham, medmindre hans Sag bliver afgjort ved Domstolene. Jeg maa sige, at jeg ikke betragter Forholdet saaledes, at det udelukkende skulde være Domstolene, der i en Sag som denne kunne affige en Dom. For min Betragtning stiller det sig paa den Maade, at Rigsdagen, Folkethinget, i en Sag som denne ifølge Grundlovens Bestemmelse er fuldt saa vel Domstol, som de Domstole, der ere udenfor; for mig stiller Sagen sig saaledes, at naar vi skulle overveie, hvad her er at gjøre, er det Sagens Realitet, vi have at dømmе over. Vi have efter min Mening — og paa denne Basis afgiver jeg min Stemme — at dømmе om, hvorvidt det, der er udtalt, det, der føres Anke over, og i Anledning af hvilket Enkelte, maaskee Mange, ville have den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning) draget til Ansvar, enten er en verbal Injurie eller en patriotisk Udtalelse — og med Hensyn dertil forekommer det mig at være af stor Betydning, hvad den ærede Rigsdagsmand idag selv har udtalt. Han har nemlig sagt, at de af ham brugte Ytringer bleve fremfattede, fordi han, hvis han ikke havde udtalt sig som han gjorde, ikke vilde have talt og sagt det, som Pligten bød ham at sige; han har ikke paa nogen Maade antydet, at han har villet træde Tredeemand udenfor Salen for nær. Det kan være muligt, at de Ytringer, som den ærede Rigsdagsmand har brugt, i og for sig kunde siges at indeholde en verbal Injurie, men da det, efter hvad vi saaledes idag have hørt af den ærede Rigsdagsmand, jo ikke har været hans Hensigt at injuriere Nogen, men kun at udtale det, som efter hans Formening var Pligt at sige; og som han ikke vidste nogen bedre Maade at udtale paa, saa forekommer det mig, og, da jeg betragter mit Votum for at indeholde en Dom i Sagen, saa

bømmer jeg, at her ikke foreligger nogen verbal Injurie. Jeg har anseet det for rigtigt at udtale min Anskuelse, førend vi gaae til Afstemning; thi naar man ikke betragter dette Thing som Domstol i denne Sag, saa kan jeg forstaae, at man siger: Bring Sagen for Domstolene; men efter min Opfattelse ligger Sagen for Dieblirket for sit rette Forum. Derfor den blev stude bort herfra og bragt til Domstolene udenfor, saa vilde den ogsaa ligge for sit rette Forum; thi Grundloven tillader begge Dele — men man bør ikke sige, at Sagen, naar den afgjøres her, ikke er bleven afgjort ved Dom; thi jeg gjentager, vort Votum i denne Sag er Dom og kan ikke være Andet.

J. A. Hansen: Jeg skal ogsaa kortelig udtale, hvad der leder mig ved Afstemningen over nærværende Sag. Jeg troer, at den Grundlovsbestemmelse, der her skal komme til Anvendelse, er grundet paa, at man kun, hvor der foreligger aabenbare stærke Fornærmelser imod Andenmand, som ere fremkomne uden allerringeste Foranledning fra denne Mands Side, skal give sit Samtykke til, at en Rigsdagsmand drages til Ansvar for slige Ytringer, der ere brugte i Thinget; men efterat den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning) idag har udtalt, hvad der drev ham til de Ytringer; hvorom der her er Spørgsmaal, maa jeg efter min Overbeviisning paa det Bestemteste ansee dem for at være vel begrundede. Dermed vil jeg ikke sige, og jeg behøver heller ikke at sige, at jeg anseer ethvert af de brugte Udtryk for velbegrundet, men jeg anseer hans Udtalelser i det Hele for velbegrundede. Det er vittentligt for Alle, det vil Ingen kunne nægte, at dette Blad mere end noget andet Organ her i Landet har virket til at nedsette Agtelser for Rigsdagen (Nei! nei! So! jo!). Det er vittentligt for Alle, det vil Ingen kunne nægte, at dette Blad mere end noget andet Organ i Landet har virket til at nedsette Agtelser for Rigsdagen. Det var mine Ord. Her ligger et Nummer for mig, som udkom den Dag, Rigsdagen blev samlet, hvori der findes de Udtryk, at Folkethingets Dygtighed og aandelige Begavelse er en saadan, at den ikke kan indgyde Agtelse. Der er tidligere af det brugt mange